

Som Følge af Reglerne i Lov Nr. 68 af 19. Februar 1941 er det Kommunernes Udgifter i Tiden fra den 1. Oktober 1943 til den 30. September 1944, der kommer til Udgift for Statskassen i Finansaaret 1944—45. Uanset dette er det dog Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43, der som de senest opgjorte Udgifter er Udgangspunktet for Beregningen af Statskassens Udgifter i Finansaaret 1944—45.

Ifølge Kommunernes Indberetninger i Henhold til Folkeforsikringslovens § 68, i Anledning af Ydelse af Forskud paa Statsrefusion var Kommunernes samlede Udgifter til Aldersrente m. v. i 1942—43 194,1 Mill. Kr. Da Kommunernes faktiske Udgifter imidlertid efter tidligere Erfaringer er noget større end de ved Forskudsindberetningerne angivne Beløb, skønnes Kommunernes Udgifter til Aldersrente i Regnskabsaaret 1942—43 at ville blive 197,2 Mill. Kr.

Ved Beregningen af Statskassens Udgifter til Aldersrente i Finansaaret 1944—45 maa efter de gældende Refusionsregler, jfr. forannævnte Lov af 19. Februar 1941, Kommunernes forventede Udgifter til dette Formaal i saavel Regnskabsaaret 1943—44 som Regnskabsaaret 1944—45 tages i Betragtning.

Disse Udgifter maa forventes at ville stige i Forhold til Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43, dels paa Grund af den ordinære Stigning i Antallet af Aldersrentenydere, dels som Følge af den i Medfør af Folkeforsikringslovens § 85 pr. 1. April 1943 stedfundne Pristalsregulering af Aldersrenterne og dels som Følge af en Stigning i Udgifterne til billige Boliger for Aldersrentenydere, jfr. Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6, og en Stigning i Udgiften til Huslejetilskud i Henhold til § 32 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 134 af 13. Marts 1943, for saa vidt angaar Regnskabsaaret 1943—44. Paa den anden Side maa det ved Udgiftens Beregning tages i Betragtning, at det Beløb, der i Finansaarene 1943—44 og 1944—45 staar til Raadighed til Ydelse af personligt Tillæg, paa det foreliggende Grundlag kun kan ansættes til 7½ pCt. af Grundbeløbet af de Aldersrenter, som i henholdsvis Regnskabsaaret 1942—43 og 1943—44 er udredet i vedkommende Kommune, hvorved dog bemærkes, at der samtidig maa tages Hensyn til, at Grundbeløbene i Regnskabsaarene 1942—43 og 1943—44 ligger højere end i Regnskabsaaret 1941—42. Der maa derhos ligesom hidtil regnes med en Besparelse paa Grund af Nedgangen i Antallet af Aldersrentenydere, der har oppebaaret Rente før Folkeforsikringslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1933, og som ifølge § 2 i Lov Nr. 51 af 9. Marts 1938 modtager et særligt Tillæg til Renten („tidligere Aldersrentenydere“). Endvidere beregnes der en Besparelse i Kommunernes Ydelse af Huslejetilskud i Regnskabsaaret 1944—45 som Følge af, at saadanne Tilskud for dette Regnskabsaar i Henhold til § 32 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 134 af 13. Marts 1943, kun kan ydes med 4 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som er udbetalt i det foregaaende Regnskabsaar, dog med Fradrag af det Beløb, som Kommunen kan anmelde til Refusion i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6.

Kommunernes Udgifter til Aldersrenter m. v. i Regnskabsaaret 1943—44 vil som Følge af de anførte Forhold skønsmæssigt udgøre:

Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43 (efter Fradrag af 2,9 Mill. Kr. under Hensyn til, at Grænsen for Ydelsen af personligt Tillæg i Regnskabsaaret 1943—44 maa beregnes til 7½ pCt.) . . . . .	194,3 Mill. Kr.
Stigning paa Grund af ordinær Forøgelse af Antallet af Aldersrentenydere . . . . .	5,5 — —
Stigning som Følge af Pristalsregulering . . . . .	3,5 — —
Stigning i Udgiften til billige Boliger til Aldersrentenydere . . . . .	0,3 — —
Stigning i Udgiften til Huslejetilskud . . . . .	0,3 — —
Stigning i Udgiften til personligt Tillæg som Følge af Stigning i Grundbeløbene 1942—43 . . . . .	1,2 — —
Ialt . . . . .	205,1 Mill. Kr.

Der fragaar:

Besparelse ved Afgang af „tidligere Aldersrentenydere“ . . . . .	0,3 — —
	204,8 Mill. Kr.

Kommunernes Udgifter til Aldersrente i Regnskabsaaret 1944—45 kan derefter beregnes til: